

S E N T I N Ț Ă
în numele Legii

11

decembrie

2025

mun.Ungheni

Judecătoria Ungheni,

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, Judecător

Anatolie RUSU

Grefier

Maria VOVC

Cu participarea:

Acuzatorului de stat, procurorul

Nicu OSOIANU

Apărătorul inculpatului, avocatul

Maria ARABADJI

În prezența:

Inculpatului

Veaceslav CHILARU

Părții vătămate

Maria COJOCARU

A judecat în ședință publică, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, cauza penală de învinuire a lui:

Veaceslav CHILARU, născut la *****, IDNP: *****, domiciliat în *****, supus militar, supus militar, moldovean, cetățean al Republicii Moldova, anterior condamnat: - prin sentința Judecătoriei Ungheni din 22.02.2002 în temeiul art.119 alin.(2) Cod penal la o pedeapsa sub formă 2 ani închisoare; - prin sentința Judecătoriei Ungheni din 05.04.2005 în temeiul art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal la o pedeapsa sub formă 3 ani 6 luni închisoare; - prin sentința Judecătoriei Ungheni din 27.01.2009 în temeiul art.42, 362 alin.(1) Cod penal la o pedeapsa sub formă 2 ani închisoare; - prin sentința Judecătoriei Ungheni din 24.05.2011 în temeiul art.186 alin.(1) Cod penal la o pedeapsa sub formă de 200 ore muncă neremunerată în folosul comunității, *de săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.187 alin.(1) Cod penal.*

Date cu referire la cauza penală și examinarea acesteia:

Urmărirea penală a fost pornită la data de 21.09.2025 în temeiul art.187 alin.(1) Cod penal;

Cauza penală a parvenit în instanță la data de 10.10.2025, fiind judecată în ordinea procedurii simplificate, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în perioada din 13.10.2025 până la data de 11.12.2025, cu respectarea procedurii de citare legală;

Acuzatorul de stat, procurorul Nicu Osoianu, în dezbateri judiciare, a pledat pentru recunoașterea inculpatului, **Veaceslav CHILARU**, vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(1) Cod penal cu stabilirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 3 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. Totodată, a solicitat: - menținerea măsurii preventive, arestul preventiv; - admiterea integral a acțiunii civile; - păstrarea mijloacelor materiale de probă la cauza penală; - corpul delict restituit părții vătămate să rămână în proprietatea acesteia;

Apărătorul inculpatului, avocatul Maria Arabadji în dezbateri judiciare, a pledat pentru stabilirea inculpatului a unei pedepse cu aplicarea prevederilor art.90 Cod penal;

Urmare a examinării cauzei penale și a probatoriului administrat de părți, cercetat în ședința de judecată, instanța de judecată

constată:

Situația de fapt reținută de instanță

1. **Veaceslav CHILARU** la data de 21 septembrie 2025, aproximativ ora 15:45 min., acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, urmărind scopul sustragerii în mod deschis a bunurilor altei persoane, fiind în stare de ebrietate, în timp ce se afla în mun.Ungheni, str.Gh.Crestiuc 5a, în preajma restaurantului „Valentina”, s-a apropiat de cet.Cojocar Maria și i-a sustras în mod deschis sacoșa din mână, în care se afla un portmoneu cu bani în numerar în sumă de aproximativ 300 lei, precum și cardul bancar de pensie al acesteia, emis de BC „Moldindconbank”, ulterior părăsind locul săvârșirii infracțiunii cu bunurile sustrate, cauzând, astfel, cet.Cojocar Maria un prejudiciu material în sumă de 300 lei.
2. În ședința de judecată, până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul, **Veaceslav CHILARU**, fiind asistat de apărătorul, Maria Arabadji, a înaintat instanței cerere prin care și-a recunoscut total și necondiționat vina și faptele descrise în rechizitoriu, declarând că nu pretinde administrarea de probe noi și solicitând ca, în conformitate cu prevederile art.364¹ Cod de procedură penală, judecarea cauzei să aibă loc în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, fiind de acord cu încadrarea juridică a faptei incriminate.
3. Pentru a elucida faptul dacă este posibilă aplicarea procedurii simplificate la caz, instanța de judecată a analizat materialele dosarului penal și a constatat că fapta incriminată există, constituie infracțiune, a fost săvârșită de inculpate, iar urmărirea penală s-a efectuat fără încălcarea drepturilor procedurale și fără lezarea libertăților fundamentale ale inculpatului.
4. De asemenea, instanța a verificat autenticitatea declarației de judecare a cauzei penale în ordinea prevederilor art.364¹ Cod de procedură penală și a stabilit că aceasta a fost înaintată în cunoștință de cauză, cu întrunirea condițiilor cerute, inculpatului fiindu-i explicate consecințele judecării cauzei în conformitate cu procedura indicată.
5. În asemenea condiții, cererea inculpatului de judecare a cauzei penale în baza probelor administrate în faza de urmărire penală a fost admisă, prin dispunerea examinării cauzei în ordinea prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală.
6. Inculpatul, **Veaceslav CHILARU**, fiind audiat în ședința de judecată potrivit regulilor de audiere a martorului, prin expunere factologică ce nu contravine acuzației formulate în rechizitoriu, sub jurământ, a recunoscut integral vinovăția și a declarat aceleași fapte stabilite în cadrul urmăririi penale.
7. Așa, inculpatul a relatat instanței că învinuirea adusă este clară. Recunoaște pe deplin faptele descrise în rechizitoriu. A înțeles că a comis o infracțiune. Îi pare rău de cele comise și se căiește sincer. Este de acord să restituie prejudiciul cauzat.
8. Partea vătămată, Maria Cojocar, în ședința de judecată a declarat că are pretenții față de inculpat și solicită încasarea sumei de 620 lei.
9. Apărătorul inculpatului, avocatul Maria Arabadji, și acuzatorul de stat, procurorul Nicu Osoianu, cu cererea înaintată de către inculpat referitor la judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, au fost de acord, solicitând admiterea acesteia.

10. Analizând declarațiile inculpatului depuse în ședința de judecată, în raport cu cele date în cursul urmăririi penale, instanța le reține ca fiind în concordanță cu circumstanțele de fapt ale cauzei, considerându-le veridice și convingătoare.
11. Fapta reținută în sarcina inculpatului este confirmată și prin materialul probator administrat în cauza penală, și anume:
- **datele de fapt constatate prin examinarea procesului-verbal de cercetare la fața locului din 21.09.2025, cu planșa fotografică anexă**, acțiune procesuală în cadrul căreia a fost supus cercetării locul de unde au fost sustrate bunurile personale ale cet. Cojocar Maria și anume stația de autobus de pe str. Gh. Crestiuc 2A, mun.Ungheni, în apropiere de restaurant „Valentina”;
 - **datele de fapt constatate prin examinarea procesului-verbal de examinare din 22.09.2025**, acțiune procesuală în cadrul căreia a fost supusă cercetării o înregistrare video, cu durata de 01:51 minute, fixată de camerele de luat vederi montate în interiorul barului „Cârciuma Ursului Brun”, situat în mun.Ungheni, str. Oleg Ungureanu, stocată pe un suport optic de stocare a datelor de tip DVD-R, ridicat de la Șişcanu Cristina,;
 - **datele de fapt constatate prin examinarea procesului-verbal de examinare din 22.09.2025**, acțiune procesuală în cadrul căreia au fost supuse examinării 2 înregistrări video, stocate pe un suport optic de stocare a datelor de tip DVD-R, cu capacitate de 4,7 GB, cu inscripția „FREESTYLE”, ridicate de la Luchita Igor, prin procesul-verbal din 22 septembrie 2025 de ridicare a obiectelor și documentelor;
 - **datele de fapt constatate prin examinarea procesului-verbal de examinare din 22.09.2025**, acțiune procesuală în cadrul căreia a fost supusă examinării tichetul „Drager”, ca urmare a efectuării testării alcoolscopice în privința lui Chilaru Veaceslav;
 - **datele de fapt constatate prin examinarea procesului-verbal de examinare a obiectului din 24.09.2025**, acțiune procesuală în cadrul căreia au fost supuse examinării bunurile ridicate de la Chilaru Veaceslav, anume un portmoneu de culoare neagră, în care se afla un pieptene de culoare roșie, un card bancar cu nr.*****al BC „Moldinconbank”, un card de reduceri „Daiana”, o cruciuliță din plastic și facturi de plată a serviciilor comunale pe numele Cojocar Maria;
 - **datele de fapt constatate prin examinarea procesului-verbal din 22.09.2025 de recunoaștere a persoanei, cu planșa fotografică anexă**, acțiune procesuală în cadrul căreia a participat partea vătămată Cojocar Maria, fiindu-i prezentate spre recunoaștere 5 persoane de gen masculin. Astfel, în cadrul prezentării persoanelor în cauză, partea vătămată a recunoscut persoana cu nr. 3, care s-a dovedit a fi Chilaru Veaceslav, care a sustras în mod deschis bunurile părții vătămate.

Încadrarea juridică a faptelor reținute de instanță în sarcina inculpatului

12. În conformitate cu art.101 Cod de procedură penală, *instanța de judecată apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, din punct de vedere al coroborării lor, deduce cert vinovăția inculpatului în fapta imputată.*
13. Prin prisma tuturor probelor administrate și examinate în ședința de judecată, instanța menționează că starea de fapt probată atât în faza urmăririi penale cât și în cadrul cercetării judecătorești prin încriminarea inculpatului, **Veaceslav CHILARU**, a faptei imputate s-a confirmat în totalitate. Toate probele prezentate de acuzatorul de stat au fost analizate și examinate minuțios de către instanța de judecată, cu respectarea principiului apărării și contradicționalității.

14. Instanța de judecată consideră că probele cercetate în cadrul examinării cauzei confirmă circumstanțele de fapt, fiind suficiente pentru a dovedi incontestabil că fapta există, aceasta constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat.
15. Instanța reiterează că jurisprudența CEDO a statuat în cauza “Prince Hans Adam II de Liechtenstein vs. Allemagne din 17.01.2001” că statele semnatare și-au asumat obligații de natură să asigure că drepturile garantate de Convenție să fie concrete și efective, nu teoretice și iluzorii, iar cele cuprinse în art. 6 au tocmai acest scop: efectivitatea dreptului la un proces echitabil, impunându-se statelor o obligație de rezultat: adoptarea în ordinea juridică internă a măsurilor corespunzătoare și a mijloacelor necesare realizării acestei obligații.
16. Așadar, rezultând din toate probele expuse și apreciindule din punct de vedere a pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, examinându-le în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, instanța de judecată conchide că vina inculpatului este dovedită pe deplin și stabilește că acuzarea corect a calificat acțiunile inculpatului, **Veaceslav CHILARU**, în baza art.187 alin.(1) Cod penal - *Jaful*, adică *sustragerea deschisă a bunurilor altei persoane*.

Individualizarea și stabilirea pedepsei inculpatului

17. Instanța de judecată relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25 mai 1993, 14307/88.” CEDO a statuat că ” (...) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală. În acest sens, instanța reiterează și prevederile art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată. Astfel, în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei, Highins contra Franței 1998, în cauza Helle contra Finlandei 1997 și Boldea contra României 2007, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraf 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia în funcție de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie. De asemenea CEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (cauza Perez împotriva Franței și cauza Van de Hurk împotriva Olandei).
18. Conform alin.(1) art.364¹ Cod procedură penală, *până la începerea cercetării judecătorești, inculpatul poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală*, iar potrivit alin.(7) art.364¹ Cod procedură penală, *în caz de soluționare a cauzei prin aplicarea prevederilor alin.(1), dispozițiile art.382–398 se aplică în mod corespunzător (...)”*.
19. Conform prevederilor alin.(1) art.80¹ Cod penal, *în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea special a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare*.

20. La caz, componența de infracțiune prevăzută de art.187 alin.(1) Cod penal prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 550 la 850 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de la 2 la 5 ani.
21. Prin reducerea limitelor potrivit prevederilor art.80¹ Cod penal, la caz se identifică noi limite de pedeapsă și anume amendă în mărime de la 500 la 637,5 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 135 la 180 de ore, sau cu închisoare de la 1 an 6 luni până la 3 ani 9 luni.
22. În această ordine de idei, instanța de judecată conchide că infracțiunea prevăzută de art.187 alin.(1) Cod penal comisă de către inculpatul, **Veaceslav CHILARU**, face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, fiind comisă cu intenție directă de persoana vinovată.
23. Instanța la individualizarea, stabilirea categoriei și termenului pedepsei ține cont de prevederile art.7, 61, 75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.
24. La fel, consemnăm că conform prevederilor art.61 alin.(1) Cod penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, iar potrivit alin.(2) al aceleiași dispoziții legale, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.*
25. Conform art.75 alin.(1) Cod penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, iar potrivit alin.(2), în cazul alternativelor de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea săvârșită, pedeapsa cu închisoare are un caracter excepțional și se aplică atunci când gravitatea infracțiunii și personalitatea infractorului fac necesară aplicarea pedepsei cu închisoare, iar o altă pedeapsă este insuficientă și nu și-ar atinge scopul. O pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei. Caracterul excepțional la aplicarea pedepsei cu închisoare urmează a fi argumentat de către instanța de judecată.*
26. Urmează a fi notat că prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale.
27. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității

sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

28. Astfel, urmează a fi relevat că la individualizarea pedepsei se va ține cont de prevederile art.75 Cod penal din dispozițiile căruia se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedepsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată. De altfel, pedeapsa penală este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit. Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal. Individualizarea pedepsei, însă, constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. După această clarificare, instanța accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului Penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.
29. Limitele termenelor de pedeapsă, prevăzute în partea specială, sunt determinate de încadrarea juridică a faptei și reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite. Gravitatea acesteia constă în modul și mijloacele de săvârșire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce. Quantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii. Pedepsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.
30. Circumstanțe ce atenuează răspunderea penală a lui **Veaceslav CHILARU** conform art.76 Cod penal, nu au fost stabilite.
31. Totodată, recunoașterea vinovăției de către inculpat care atrage incidența procedurii simplificate, nu poate valorifica ca o circumstanță atenuantă judiciară prevăzută de art.76 alin.(1) lit.f) Cod penal, deoarece ar însemna că aceleași situații de drept să i se acorde o dublă valență juridică.
32. Circumstanța ce agravează răspunderea penală a lui **Veaceslav CHILARU** conform art.77 Cod penal este săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiune similară sau pentru alte fapte care au relevanță pentru cauză.
33. La stabilirea pedepsei instanța de judecată va ține cont de personalitatea inculpatului, **Veaceslav CHILARU**. Astfel, se reține că ultimul anterior a fost condamnat: - prin sentința Judecătorei Ungheni din 22.02.2002 în temeiul art.119 alin.(2) Cod penal la o pedeapsa sub formă 2 ani închisoare; - prin sentința Judecătorei Ungheni din 05.04.2005 în temeiul art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal la o pedeapsa sub formă 3 ani 6 luni închisoare; - prin sentința Judecătorei Ungheni din 27.01.2009 în temeiul art.42, 362 alin.(1) Cod penal la o pedeapsa sub formă 2 ani închisoare; - prin sentința Judecătorei Ungheni din 24.05.2011 în temeiul art.186 alin.(1) Cod penal la o pedeapsa sub formă de 200 ore muncă neremunerată în folosul comunități

34. De asemenea, instanța reține că inculpatul nu se află la evidența medicului psihiatru sau narcolog, se caracterizează din punct de vedere negativ.
35. În ceea ce privește modalitatea de executare a pedepsei, instanța de judecată călăuzindu-se de gradul prejudiciabil al infracțiunii, de necesitatea de apărare împotriva comiterii a astfel de infracțiuni, reținând că aplicarea pedepsei trebuie să contribuie la corectarea inculpatului, să-l rețină de la comiterea unei noi infracțiuni, să dezvolte anumite calități de persoană ce ar respecta legea, că săvârșirea infracțiunii nu reprezintă un incident în viața inculpatului, consideră că, corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă prin aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare. De asemenea, instanța la stabilirea pedepsei va lua în considerație amploarea fenomenului de jaf și eforturile depuse de autoritățile statului în vederea contracarării acestuia. Instanța manifestă încrederea că inculpatul va face concluziile necesare și nu va mai comite noi infracțiuni.
36. **Reieșind din cele expuse mai sus, din circumstanțele cazului, ținând cont de scopul pedepsei penale,** instanța conchide că corectarea și reeducarea inculpatului, **Veaceslav CHILARU**, se va realiza prin stabilirea unei pedepse sub formă de închisoare. Instanța relevă că această pedeapsă este echitabilă, or ea va impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui proporțional cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficient pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului, întregii societăți, perturbate prin infracțiune.
37. Stabilind pedeapsa sub formă de închisoare, instanța de judecată va determina și tipul penitenciarului în care urmează a fi executată pedeapsa. Astfel, pornind de la tipul infracțiunii săvârșite, pedeapsa sub formă de închisoare urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis, or potrivit art.72 alin.(3) Cod penal, *în penitenciare de tip semiînchis execută pedeapsa persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni mai puțin grave și grave, săvârșite cu intenție.*
38. În conformitate cu prevederile art.90 alin.(1), (2) Cod penal, *dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicând numai decît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvîrși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat. Controlul asupra comportării celor condamnați cu suspendarea condiționată a executării pedepsei îl exercită organele de probațiune, iar asupra comportării militarilor – comandamentul militar respectiv. (2) Perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă se stabilește de instanța de judecată în limitele de la 1 an la 3 ani.*
39. Având în vedere termenul pedepsei cu închisoarea stabilit inculpatului, **Veaceslav CHILARU**, ținând cont de faptul că nu are antecedente penale, a recunoscut vina integral, se căiește sincer, a solicitat judecarea cauzei penale pe paza probelor administrate în faza de urmărire penală, nu a solicitat administrarea unor noi probe, este de acord să restituie prejudicial cauzat părții vătămate, instanța de judecată apreciază că executarea efectivă a pedepsei cu închisoarea, stabilită acestuia nu este rațională, și că acesta merită o șansă de a

demonstra că corectarea lui este posibilă fără punerea în executare a pedepsei, motiv pentru care, potrivit prevederilor art.art.89 alin.(2) lit.a) și 90 alin.(1) Cod penal, instanța de judecată consideră necesar de a dispune suspendarea executării pedepsei cu închisoarea stabilită inculpatului, **Veaceslav CHILARU**, cu acordarea posibilității ca în perioada de probațiune, prin respectarea condițiilor probațiunii să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat.

40. Hotărârea Plenului CSJ a RM din 11.11.2013, nr.8 cu privire la unele chestiuni ce vizează individualizarea pedepsei penale, precizează că instanțele de judecată aplică pedeapsă luând în considerare caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, motivul și scopul celor comise, persoana celui vinovat, caracterul și mărimea daunei prejudiciabile, circumstanțele ce atenuează sau agravează răspunderea, ținându-se cont de influența pedepsei aplicate asupra corectării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Instanța remarcă că, pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune. Pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.
41. Luând în calcul argumentele indicate mai sus, deoarece implicarea condamnatului în mediul carceral și neacordarea acestuia a unei șanse de corectare, ar fi în măsură să afecteze iremediabil valorile sociale și morale ale acestuia, instanța de judecată apreciază că suspendarea executării pedepsei cu închisoarea stabilite inculpatului, **Veaceslav CHILARU**, pe o perioadă de probațiune, cu acordarea posibilității acestuia, ca în perioada de probațiune, prin comportare exemplară și muncă cinstită, să îndreptățească încrederea ce i s-a acordat, pe termen lung, va oferi o mai bună protecție intereselor societății și va evita consecințele negative ale izolării de societate a inculpatului.
42. Raționamentul aplicării prevederilor art.90 Cod penal, are la origine persoana inculpatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă încă de la momentul descoperirii ei, precum și comportarea sinceră în cursul procesului.
43. În acest sens, reieșind din considerentele că inculpatul se căiește sincer de cele comise, a insistat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, instanța de judecată consideră că, în raport cu principiul umanismului, aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare cu executarea reală a acestei pedepse ar fi prea severă și lipsită de indulgență în raport cu circumstanțele cauzei, găsind astfel de cuviință că, pedeapsa sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei va avea drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea celui din urmă, cât și a altor persoane. Or, la aplicarea legii penale se ține cont atât de principiul individualizării răspunderii penale și pedepsei penale – prevăzut la art.7 Cod penal, cât și de scopul pedepsei penale stabilit cu precizie la art.61 Cod penal, dar și de criteriile generale de individualizare a pedepsei

prevăzute la art.75 Cod penal, potrivit cărei legi o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

44. Instanța apreciază că, reieșind din caracterul și gradul prejudiciabil al faptei comise de inculpat, de personalitatea acestuia și dorința de reabilitare socială grabnică, pedeapsa sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei va constitui un mijloc eficient și suficient de corectare și reeducare a inculpatului precum și de prevenire a săvârșirii altor infracțiuni.
45. Instanța de judecată evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea penală, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate. Mai mult, pedeapsa nu constituie un mijloc de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate.

Măsura preventivă

46. În conformitate cu prevederile art.395 alin.(1) pct. 5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.
47. Având în vedere aplicarea prevederilor art.90 Cod penal, măsura preventivă, arestul preventiv, aplicat în privința inculpatului, **Veaceslav CHILARU**, urmează să fie schimbată în obligațiunea de nepărsire a țării, care se va menține până la devenirea definitivă a sentinței.

Corpurile delictive

48. Potrivit art.162 alin.(1) Cod de procedură penală, în cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictive.
49. Se reține că prin ordonanța din 24.09.2025 (f.d.35), au fost recunoscute în calitate de corpuri delictive următoarele: un portmoneu de culoare neagră, în care se afla un pieptene de culoare roșie, un card bancar cu nr.*****al BC „Moldinconbank”, un card de reduceri „Daiana”, o cruciuliță din plastic și facturi de plată a serviciilor comunale pe numele Cojocar Maria, de pe adresa Gh.Crestiuc 4A/14.
50. Prin ordonanța din 24.09.2025 (f.d.36) corpurile delictive susmenționate au fost restituite părții vătămate, Maria Cojocar.
51. Instanța reține că corpurile delictive urmează să rămână în proprietatea părții vătămate, Maria Cojocar, după intrarea sentinței în vigoare.
52. Prin ordonanța din 07.06.2022 (f.d.102, Vol.I), a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă un CD de model DVD-R pe care sunt înscrispionate trei fișiere cu înregistrări video. Totodată, la materialele dosarului este anexat și un CD cu rezultatul măsurilor speciale de investigații, de păstrat la materialele dosarului. Referitor la aceste mijloace materiale de probă, instanța reține că acestea urmează a fi păstrate la materialele cauzei.

Acțiune civilă

53. În ceea ce privește acțiunea civilă înaintată de partea vătămată, Maria Cojocar, față de inculpatul, **Veaceslav CHILARU**, instanța de judecată conchide următoarele.
54. Potrivit art.385 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței instanța de judecată va stabili dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul cui și în ce sumă.

55. În cadrul procesului penal, partea vătămată, Maria Cojocaru, a înaintat acțiune civilă, prin care a solicitat încasarea din contul inculpatului, **Veaceslav CHILARU**, a prejudiciului material în mărime de 620 lei.
56. În ședința de judecată partea vătămată, Maria Cojocaru, a susținut acțiunea civilă precum a fost motivată și prezentată în scris.
57. Inculpatul, **Veaceslav CHILARU**, în ședința de judecată a declarat că este de acord să repare prejudiciul material, potrivit acțiunii înaintate de partea vătămată.
58. În corespundere cu art.219 alin.(1) Cod de procedură penală, *acțiunea civilă în procesul penal poate fi intentată la cererea persoanelor fizice sau juridice cărora le-au fost cauzate prejudicii materiale, morale sau, după caz, le-a fost adusă daună reputației profesionale nemijlocit prin fapta (acțiunea sau inacțiunea) interzisă de legea penală sau în legătură cu săvârșirea acesteia. În continuare articolului menționat, alin.(4) stabilește că la evaluarea cuantumului despăgubirilor materiale ale prejudiciului moral, instanța de judecată ia în considerare suferințele fizice ale victimei, prejudiciul agrement sau estetic, pierderea speranței în viață, pierderea onoarei prin defăimare, suferințele psihice provocate de decesul rudelor apropiate etc.*
59. Conform art.225 alin.(2) Cod de procedură penală, *la adoptarea sentinței de acuzare sau de aplicare a măsurilor de constrângere cu caracter medical, instanța soluționează și acțiunea civilă prin admiterea ei, totală sau parțială, ori prin respingere.*
60. În corespundere cu prevederile Codului civil, cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.
61. Totodată instanța de judecată reamintește că, în conformitate cu prevederile alin.(1) al art.118 Cod de procedură civilă, *fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.*
62. Astfel, în partea ce ține de încasarea prejudiciului material în mărime de 620 lei în beneficiul părții vătămate, Maria Cojocaru, din contul inculpatului, **Veaceslav CHILARU**, instanța o consideră întemeiată, cerința urmând a fi admisă integral, după cum urmează. Potrivit materialelor cauzei, prejudiciul suportat a fost confirmat în totalitate, or s-a constatat cu certitudine că **Veaceslav CHILARU** a sustras de la Maria Cojocaru 300 lei și i-a deteriorat ochelarii în valoare de 320 lei, astfel cauzându-i o daună în sumă totală de 620 lei.
63. Analizând materialele din dosar, argumentele pronunțate în ședință, elucidând și constatând starea de lucru descrisă mai sus, călăuzindu-se de dispozițiile art.80¹ Cod penal, art.340, 384-385, 389, 397 Cod de procedură penală, instanța de judecată

condamnă:

Veaceslav CHILARU se recunoaște vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.187 alin.(1) Cod penal și i se aplică o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art.90 Cod penal, pedeapsa cu închisoare stabilită lui **Veaceslav CHILARU** prin prezenta sentință se suspendă condiționat pe o perioadă de probațiune de 3 (trei) ani și nu va fi executată dacă inculpatul în perioada de probațiune nu va comite noi infracțiuni și prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Măsura preventivă, arestul preventiv, aplicat în privința lui **Veaceslav CHILARU**, se schimbă în obligațiunea de nepărsire a localității, care urmează să fie menținută până la devenirea definitivă a sentinței.

Veaceslav CHILARU se eliberează din arest imediat în sala de judecată, dacă nu este reținut sau arestat pe alte cauze.

Corpurile delict: un portmoneu de culoare neagră, în care se afla un pieptene de culoare roșie, un card bancar cu nr.*****al BC „Moldinconbank”, un card de reduceri „Daiana”, o cruciuliță din plastic și facturi de plată a serviciilor comunale pe numele Cojocar Maria Ion, de pe adresa *****, de lăsat în proprietatea părții vătămate, Maria Cojocar după intrarea sentinței în vigoare.

Se admite integral acțiunea civilă înaintată de partea vătămată, Maria Cojocar.

Se încasează de la **Veaceslav CHILARU**, născut la *****, IDNP: *****, domiciliat în ***** în beneficiul părții vătămate, **Maria COJOCARU**, a.n.*****, IDNP: *****, domiciliată în *****, prejudiciul material în mărime de 620 (șase sute douăzeci) lei.

Sentința cu drept de atac la Curtea de Apel Nord în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Ungheni.

Președintele ședinței,
judecătorul
RUSU

Anatolie